

Patkányinvázió - és Werberjugend

(folytatás az első oldalról)

Minden után, még a kenyér után is 27% adót kell fizetni, s ez önmagában is hatalmas kiadás... Az utca nem biztonságos, a bűnözők falkában járnak öregeket ölni, ellenségeink pedig azt akarják, hogy e bűnözők sokkal különb elbánást kapjanak szociálisan és mindenképpen, mint a magyar...

Miért érezném magam itthon? Miért akarnék tovább harcolni, miért akarnék törvényt tisztelő állampolgárrá válni, amikor a törvény potenciális bűnözők

és bűnsegeik, azaz ügyvédek ellenem használják ki?

Igen, szépek a szavak, amelyeket a milliomos politikusok hatalmas összegekért szajkóznak állandóan... Csak a szavak immár nem elégségesek. Én mindössze egyetlen dolgot hiányolok, s ha az megvolna, egyetlen szót nem szólnék a nyomoromról... Miért nincs még börtönben az, aki lövette a népet, aki eladta az országot, aki az IMF hitellel eladósította a meg nem születettek is? Ha ez a személy ott áll majd a bírói pulpitus előtt, és megkapja máltó büntetését, akkor meggyek szavazni – választani – két év múlva. Azonban ha a mocskos kampány után - amelyet ő, Mesterházy és párttársaik csinálnak -, ő is indulhat pártjával a választásokon, akkor győzzenek csak ők. Mert az nem az ő ügyességük, hanem a mi impotenciánk... Végzetes impotencia, mert az ő győzelmükkel elvesz az or-

szág is. És a ma ordító hülye fiatalok örökké banni fogják, hogy egyáltalán megszülettek... mert az adósságok őket és az ő unokáikat fogják terhelni... ők isznak majd vizet, s esznek száraz kenyeret. Mert nem látják, hogy annak a söpredéknek, amely ma aljas kampányt indított, azt a parancsot kell végrehajtani, amit II. József mondott ki először a magyarokra: koldussá kell tenni őket. Mert a koldus lelkileg is az... és az is marad örökké...

Ez a sorsa a Werberjugendnek is... és mindazoknak, akik ezt a parancsot igyekeznek a legelítélhetőbb módon végrehajtani. Mert ők nem tudják, hogy hiába fizetik meg őket ma, a feladat végrehajtása után ők is semmikké válnak megbízóik szemében. Mert a megbízók jól tudják, hogy aki egyszer árukló lett jó pénzért, az bármikor azzá lesz ismét... és az árulókat mindenütt gyűlölik...

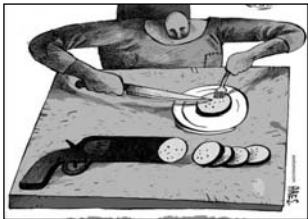
Werberizmus magyar módra

Mint hogy létezik barbarizmus, úgy annak fokozott változata a Werberizmus is létezhet. Ez az emberi aljasság és a mélységes gyűlölet keverése, amihez sok negatívum társul, el egészen a nemzetrombolásig és az önpusztításig. A jelenség, mint a fertőzés megjelent minden politikai oldalon, civilszervezetben, s már az egyházak berkeiben is. Tehát nem csak ott, ahol de facto maga Ron Werber, a feltehetőleg nemzetbiztonsági kockázatot jelentő botrányszakértő, izraeli állampolgár osztja a tanácsokat egy lepusztult és gyilkos múltú politikai söpredéknek, azaz egy olyan pártnak, amely szellemi és érzelmi tápláléka Szamuely Tibor, Kun Béla, Ságvári Endre, Rákosi Mátyás, Gerő Ernő, Kádár János, Nagy Imre... és sorolhatnám. Magyar-gyilkosok, eszeveszett gyűlölők, hit és nemzeti érzés nélküli, alja társadalmi réteg, amely minden előzmény és ok nélkül olyan pusztítást vitt véghez Magyarországon 1919-ben, amelyhez fogható csak Szalásiké 1944-ben, majd szintén a kommunisták 1945 után végeztek, s végeznek napjainkban is. E szellemiség édesanyja a liberálisnak nevezett eszmerendszer, amely minden értéket, hitet, vallást és nemzeti kultúrát igyekszik megsemmisíteni. Mindazonáltal, az európai kultúrkörben megkérdőjelezhető azok a törekvések, amelyek ma, Magyarországon ezt a gyűlölődő és intoleráns szellemiséget tükrözik, szolgálják.

Az is beteges, és szintén minden emberi érték nélkül való, ami a jobboldali ellenzékben tapasztalható. A mániákus ellenségeskedés, az összeesküvés elméletek sorozatgyártása, a kommunistákéhoz hasonló gyűlölet, a múltban ösiséget kereső, és a vélt történelmi nagyságot bizonygató és hirdető skizofrénia, már-már neveltségessé teszi az önmagát nemzetinek valló oldalt. Hiszen bár szellemiségében homlokegyenest más, megnyilvánulásában teljességgel azonos, a werber utasításoknak eleget tevő szocialisták ellenségeskedő ámköftása, politikai magatartása és a Jobbké. Hiába van több párt az ellenzékben, mégis úgy tűnik, hogy egyiként óhajítják Orbán Viktor bukását, azaz, egyiként teljesítik Werber parancsait... Mégsem így van, noha így látszik. Ugyanis a Jobbké ostoba, nemzetellenes buzgalma egy olyan, a negyvenes évek nyilas pártjáról mintázott politikai örület, amelyet nem a veszélyessége miatt, hanem pusztán léte okán kell betiltani. Csak úgy, mint a szocialista pártot is, hiszen az ő elmúlt években tanúsított erkölcselen és magyarellenes magatartásuk, és csak a nyilasokhoz hasonlítható gyilkos múltjuk ismert. Ha nem volna kettős mérce és balga tehetetlenség az unióban, a magyar igazságszolgáltatásban, akkor ezeknek a betiltásoknak nem volna semmilyen akadálya. Amíg az egyik politikai szemét fertőzheti a társadalmat, a demokrácia jegyében a maga kedvére, miért ne tehetné ezt a másik is?

De lássuk részletesebben, milyen politikai események, összecsapások voltak az elmúlt hetekben Magyarországon, illetve miből lett politikai esemény, jobb és bal oldali Werbert idéző összecsapás...

Mindjárt január elsején késelés volt a Csepel-szigeten, egy nem éppen úri kaszinóként működő „szórakozóhelyen”... Cigány késelt fehér (magyar) sportlót. Az erős jellemű és politikai nézeteihez mindig híj, jól fizetett pártújságíró, Bayer Zsolt azonnal reagált is az eseményre, igaz, nem egészen európai módon, nem egészen méltón a magyar kultúrához. Önmagát adta, mi lényege. Azonnal leállította az elkövető fajtáját(!) a legnagyobb példányszámú kormánypárti napilapban. Tette ezt úgy, hogy a cigányokat elfelejtette megkérdőzni, ami az újságírói etika legalapvetőbb követelménye lett volna ez esetben is. Jobbikoskodott egy cseppet, kipróbálva, hogy a Fideszes olvasók hogyan reagálnak mondataira. Nem mentem föl a cigányt, de minden bizonnyal nem csak azért késelt, mert cigány, hanem azért is, mert balhé volt abban a bodegában, ahol nemzeti büszkeségeink a Szilveszter éjszakát mulatták. Ki, mikor és miért szűrt, milyen balhé volt, senki nem tudja, de azt igen, hogy Bayer Zsoca megírta... ezek állatok. A Fideszes jobboldal tehát, önelégülten dőlhetett hátra, mert nem kell a Jobbké ordenáréságát helyeselni pártutasítások ellenében... immár van saját ordenárénk, és amennyit ő a MH-ban megenged, annyit cigányozhatunk mi is... Legalábbis, így nézett ki a dolog. Valójában Bayer és a liberálisok megint kipattintottak egy jó kis cirkuszt, ami napokra elte-

relte a figyelmet más bajokról, problémákról. És lehetett a Fideszt is gyalázni balról és a liberális oldalról, no meg Bajnai részéről... hiszen Bayer alapítója ennek a pártnak, s az elmebetegnek, a gondolkodni nem tudóknak ez azt jelenti, hogy Bayer és a Fidesz egy és ugyanaz... pedig nem...

S ha már említettük Bajnait – új politikai mix jön létre hamarosan, az összes ellenzéki pártvezér segédletével és Bajnai méregkeveréséből. Olyan ez, mint amikor valaki összezabál mindent, de a gyomra nem bírja, s néhány óra múlva ismét láthatóvá válik a menü. Politikai hánydék! A híres egyetemi tanár, aki állítólag Amerikában meghívottként oktatott eddig (bár ez aligha lehet igaz), hazajött bomlasztani, évet értékelnit, szerepelnit... olyan szisztéma szerint, amelyet tanított nekik az utóbbi években. Mert a bárgyú mosolyú, beszédhibás érzi a húsosfazék szagát, amelyet 2014-ben meg lehetne szerezni, némi külhoni liberális támogatás igénybevételével. Győzelem esetén pedig nem számít a választási ígéret, a hazaárusítás jó pénzért gyerekjáték.

Majd jött a tandíj ellen tiltakozó, „évtizedekig” egyetemre járó vezérek által felütelt ifjúság tiltakozása. Ebben is részt vett minden ellenzéki párt és pártvezér, mert meg lehetett lovagolni a fiatalok tájékozatlanságát, olvasási-és szövegértési problémáit, s azt, hogy e fiataloknak a dédapja volt az, akinek a körmét letépték az MSZP, Gyurcsány, és LMP elődjének ÁVH-s ideológusai anno... E szerencsétlen, buta, megvezethető fiatalok nem tudják, hogy az ő körmeiket is letépi majd... mert ezek nem változnak. Szeretnek körmöt tépni.

Az egyetemi ifjúság, nem tudom mi okból gondolja, hogy neki ingyen jár az, amiért mindenütt mindenki fizet, ha egy bizonyos szint alatt teljesít. Ha jól teljesít, akkor ösztöndíjat kap... tehát fizetik a tanulását. De CSAK a tanulást. A bulizást, a „grupikat”, a közös ivászatokat nem! Hiller és más szenális pártvezérek - akik közreműködtek abban, hogy ma a tanárokat már veri is a nagydémü... nevelni pedig az iskolában nem lehet, mert az büntetendő, s a gyerekeknek nincs kötelezettsége, csak joga – habzó szájjal hergelték a fiatalokat a kormány ellen, mert a kormány végre rendet szeretett volna tenni... de ne mert. Visszakozott. A hülyeség és a kulturálatlanság minden ésszerűséget legyőzött a kommunisták és a liberálisok korábbi tanügyi rendszerének segítségével, amelyben azt sem vették észre majd két évtizedig a ma tiltakozó irodalomtanárok, hogy az irodalomkönyvbe rosszul nyomták Juhász Gyula versét, a „Milyen volt”-ot... Csak a hisztéria és a hangulatkeltség lényeges. Semmi más. Az aljasság ebben az, hogy tudatlan, tapasztalatlan és nagypofájú fiatalokat tüzelnek fel saját politikai érdekeik elérésére Hillerék, Gyurcsányék és még sokan mások – mint a népmesékben. Golyófogóknak használják a jövő remény(telen)ségét...

Szörényi Levente is nyilatkozott... Ebben az ügyben ismét a jobboldalt kell megfednem, mert ostobaságával nem jutott előbbre, csupán lejáratta önmagát... Történt ugyanis, hogy bejelentették Alföldi Róbert távozását a Nemzeti Színház éléről.

A jobbikos érzelmű Fideszes értelmiség, feledvén, hogy Szörényi a kommunista diktatúra alatt több generációban tartotta meg zenéjével a magyarságtudatot, a hazaszeretetet, az István a király pedig olyan műve volt, amely az egész Kárpát-medencét életre keltette, s az utódállamok vezetői rettegette magát a műtől is. Szörényi mentett ezen kívül népzenei motívumokat, a fiatalság számára dalaiban bemutatva azokat. Szörényi Levente nemzetmentő nagyságunk, s jól tudja, hogy miért beszél a művészetéről és Alföldiről úgy, ahogy. A nemzetinek nevezett értelmiség viszont szitkozódva átkozta ki a józan érveket felhozó, világos művészeti felfogását bizonyító zeneszerzőt. Alföldi miatt...

Micsoda ostoba kondává vált a nemzeti jobb is? Miért nem lehet értelmes hangot hallani egy-egy nemzeti ügyben, egy-egy olyan kérdésben, amely más európai országokban összekovácsolja a társadalmat, mert a nemzetről szó? Vagy nem lennének európai ország? Hiányzik valami belőlünk szegényszemre, ami más nemzetekben megvan? Nem! Csupán a hitnélküliség, az önzés és az árulásra való hajlam, a genetikai cselédség az, ami munkál a magyar társadalomban. Nincs önálló vélemény, csak kondavélemény van, jobb oldalon éppen úgy, mint a bal oldalon. A kisebb kondák elszigetelődnek a nagyobbaktól, s a nagyobbak is csak a sajátjaiknak adnak megszerzett moslékból, ha az teljesíti a követelményeket. Erről szól ma minden. Harácsolni és harácsolni... dirigálni, másokat semmibe venni, ha nem azt gondolja, amit mi... Mert voltaképpen miről is van szó a magyar társadalomban? Miért nincs értelmiségünk, amely ki mer állni a nemzeti érdekekért mindkét oldalon? Nos, az okokat

napokig lehetne sorolni. Azonban az okok gyökerét kell megtalálnunk, s azt hiszem, tudom – még ha sokaknak sértő, hihetetlen vagy kellemetlen is -, az igazi okot.

1945-ben véget ért a háború, s megszálló szovjet haderő biztosította a káoszban a prolik és a nincstelenek uralmát azok vezetésével, akik 1920-ban Kun Béla söpredékében forradalmárok voltak, azaz gyilkoltak, sanyargatták 133 napig a nemzetet, s ezzel részben előidézői voltak Trianonnak. Megkezdődött az, ami soha nem volt a történelem során. A nemzet elkezdte felszámolni önmagát, amikor is elülődte, megölte, feladta, az ezer esztendeje Magyarországot szolgáló nemességet, amely a gyeplőt tartotta a kezében. Megszűnt a jogállamiság, hiszen felhatalmazás nélkül Debrecenben kimondták, hogy Magyarország nem királyság többé. Kimondták az első zászlós úr, azaz Mindszenty hercegprímás tiltása ellenére. Kimondták, noha Magyarországnak akkor volt hivatalban lévő kormányzója, aki a megszálló németek fogságát szenvedte azt követően, hogy erőszakkal lemondatták, s aki nem volt háborús bűnös, aki megmentette a budapesti zsidóságot és megtöltötte a zsidóság elhurcolását. Közársaság lett tehát Magyarország, ami önmagában is idegen volt az ezer esztendő Magyar Királyságtól. A félelemből és kényszerből elhagyott kastélyokat a nép (főleg a parasztság és a proli réteg) kirabolta, és elindult a feljelentési roham, amely miatt – bár ezt hivatalosan tagadják történelemszeink - a szovjet tábornok is szemrehányást tett Budapest főpolgármesterének. A tábornok megvetette ezért a magyarokat. Én magam Bécsben, 1989-ben, Zita királyné temetésekor, az egykori főpolgármestertől személyesen hallottam a történetet. A feljelentések hosszú időre visszanyúló bosszúállást tükröztek. Az 1919-es prolik jelentették a polgárságot, a hivatalnokokat, a maradni akaró nemességet, a svábokat... és mindenkit, aki után – ha elvitték – maradt valami érték. Internálótáborok, a Gulág, a falhoz állítás, a börtönök kínjai várták a nemzet értékes részét. A kommunista-proli ámköftetés iszonyatos fájdalmat okozott a magyar nemzetnek és a vele együtt élő nemzetiségeknek. Majd ez a söpredék átvette az ország irányítását, s büntetlen maradt minden elkövetett bűnük. Tovább tombolt a vörös anarchia. Minden átalakult. Az iskolákból elzavarták a valóságos tudást adó paptanárokat, a kórházakból kizavarták a szeretetből és hivatástudatból ápoló szerzetesnővéreket (mindkét ostoba cselekménynek máig ható negatív következményei vannak), elvették a kastélyokat, a kúriákat, amelyek máig omladoznak, vagy már le is bontották őket... egyetemeken három hónap alatt az írástudatlanból doktort faragtak, s a löcsiszárból a Magyar Néphadsereg ezredese lett... Magyarország ebben az időszakban elvesztette a múltját és a jövőjét egyaránt. A kommunista söpredék vezetésével a nép tudatlan rétege halálos sebet ütött a nemzetben. Ez a torz szellemiség ma is megtalálható még a nemzeti oldalon is... Lázás János kijelentései vérlázítóak, de érthetőek – ha ő mondja. Ilyen például az ispán és főispán elnevezés... amelyre Lázás János azt mondta, hogy ne használjuk, mert ez bánthatja a volt cselédek és jobbágyság leszármazottait. Ez önmagáért beszél, mint az is, hogy mindenki annyit ér, amennyi java van, amennyit gyűjtött vagy lopott. Minderre a koronát az tette föl, ami a minap hangzott el: - Legyen a nemzeti identitás része a zsidóktól való állandó bocsánatkérés... Ez tehát a genetika. A letagadhatatlan hovartartozás. Hiszen hiába lett milliomos és „politikus” ez az ember, máig cseléd, máig jobbágy. És ettől a szemléletől nem szakad el élete végéig, mert ez a lelki billog. Ilyen lelki billog van a mai magyarok lelkében. Ettől gyűlölődik, ettől keres ellenséget, ettől veri a mellét, ettől hiszi azt, hogy az égiekkel együtt csak neki van joga és lehetősége a hazát és a világot megmenteni. Ettől van, hogy a jobb és a bal oldalon egyformán gondolkodnak, pedig más és más a politikai nézetük, hitvallásuk. A retorika viszont semmiben sem különbözik a két oldalon... mert a genetika működik. Taszító mágnes van a magyarokban a magyarok iránt. Pedig ma már az árulásért senki nem fizet... Magyarországon sajnálkozik vagy röhög fél Európa, a magyar pedig büszke önteltséggel és sértődve utasít vissza minden bírálatot... a jogosakat is. Ez hát a probléma. Az árulás és a gyűlölődés kényszere, az önámítás balgasága, az örökös hadakozás akkor is, ha egy viszonylag jó, nemzeti kormány van hatalmon. Mert itt mindenki zseni, amíg ellenzékben van... mert vezető akar lenni, és pénzt akar mindezért. A nemzet szolgálatáért is.

Egyetlen megoldás, az önként vállalt, tiszteletdíj és minden más anyagi és erkölcsi előny és érdek nélküli képviselőség bevezetése volna. Igaz, nem lenne annyi jelölt, ám annál tisztábbá válna a közélet. Mert olyanok kerülőnének a parlamentbe, akik valóban a népért, a nemzetért érzett felelősségük okán vállalják a feladatot.

(folytatása a 14. oldalon)